

*Науковий керівник: Л. В. Кузнєцова,
доктор економічних наук, професор*

В. В. Коваленко,
доктор економічних наук, професор
кафедри банківської справи
Одеський національний економічний університет

КООРДИНАЦІЯ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ТА ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ В УКРАЇНІ

Державне регулювання будь-якої країни світу повинно бути націлено на забезпечення економічного зростання. При цьому слід досягати зовнішньої та внутрішньої рівноваги, що виступає проблемним питанням макроекономічного регулювання. Значення координації грошово-кредитної та фінансової політики в останні роки суттєво посилюється у зв'язку з критичним збільшенням у багатьох країнах державного боргу та необхідністю управління державними запозиченнями. Крім того, однією з характерних рис функціонування сучасних фінансових систем країн світу в період кризи було розроблення антикризових програм на основі координації грошово-кредитної та фінансової політики шляхом їх узгодження та використання спільних інструментів і методів. Для України, у сучасних умовах розбалансування макроекономічної рівноваги, зазначена проблема набуває посиленої актуальності та уваги.

Відповідно до Закону України «Про Національний банк України», грошово-кредитна політика – це комплекс заходів у сфері грошового обігу та кредиту, спрямованих на забезпечення стабільності грошової одиниці України через використання визначених Законом засобів та методів [1].

Поряд із грошово-кредитною політикою визначальною в економічній сфері є фінансова (бюджетно-податкова) політика: «складова економічної політики держави, що пов'язана з необхідністю вирішення насамперед загальнонаціональних завдань як на макро-, так і на мікрорівні за допомогою регулювання способів та обсягів фінансового наповнення бюджету й оптимізації бюджетних витрат» [2, с. 44-45]. Тобто це поєднання податкової та бюджетної політики.

Координація грошово-кредитної та фінансової політики повинна полягати у виробленні та реалізації їх таким чином, щоб вони не суперечили одна одній і разом сприяли досягненню загальних цілей економічної політики, якими є стає економічне зростання та низький рівень безробіття за довгострокової цінової стабільності та зовнішньої стійкості [3, с. 140].

Координація грошово-кредитної та фінансової політики повинна базуватися на подальшій розробці та реалізації макропруденційної політики. Її особливістю є проведення постійного моніторингу та комплексного аналізу взаємозв'язків між структурними елементами фінансової системи, а також їх взаємодії з бюджетною сферою і має на меті виявлення та попередження системних ризиків.

Для подальшої узгодженості грошово-кредитної політики та фінансової, за необхідне слід вважати реалізацію основних положень міжнародних документів, які прийняті Міжнародним валютним фондом «Кодекс належної практики щодо забезпечення прозорості в грошово-кредитній та фінансовій політиці: декларація принципів» [4] та «Кодекс належної практики щодо забезпечення прозорості в бюджетно-податковій сфері» [5]. Основні положення, що викладені у вище зазначених Кодексах, передбачають узгодженість дій регуляторів і забезпечення прозорості процесів розроблення та реалізації грошово-кредитної та фінансової політики. Зазначені процедури повинні передбачати інформування громадськості про функції, обов'язки та завдання державних органів, що розробляють та реалізують відповідну політику; підзвітність і гарантії сумлінності державних органів. Проведення регуляторами своєчасних інформаційних заходів дозволяє знизити девальваційні очікування, зменшити волатильність курсу національної валюти, підвищити довіру населення до грошово-кредитної та фінансової політики.

Основна проблема вагомого впливу грошово-кредитної політики на економічне зростання в державі міститься у відновленні дієвості каналів трансмісійного механізму грошово-кредитної політики, який залежить від вибору монетарного устрою.

Таким чином, сучасна фінансова політика має здійснювати ефективний перерозподіл національного багатства, створюючи таким чином стимули для подальшого сталого розвитку суспільства. У свою чергу, монетарна політика має бути спрямована на забезпечення фінансової стабільності шляхом поступового зниження темпів і рівня інфляції, досягнення високого рівня зайнятості, підтримання стабільності національної грошової одиниці, процентних ставок та фінансових ринків.

Список використаних джерел

1. Про Національний банк України [Електронний ресурс]: Закон України, прийнятий Верховною Радою України від 20.05.1999 № 679-XIV. – Режим доступу: <http://search.ligazakon.ua/>.
2. Ракул О. В. Фіскальна політика держави: проблеми розуміння / О.В. Ракул Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2015. – № 1. – С. 44–50.
3. Коваленко В.В. Координація грошово-кредитної та фіскальної політики та їх вплив на економічне зростання в Україні / В.В. Коваленко, О.Г. Коренєва // Бізнес-навігатор. – 2017. – Вип. 3 (42). – С. 137-142.
4. Кодекс надлежащей практики по обеспечению прозрачности в денежно-кредитной и финансовой политике: декларация принципов (26.09.1999) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_950.
5. Руководство по обеспечению прозрачности в бюджетно-налоговой сфере. (МВФ, 2007 год) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.imf.org/external/np/fad/trans/rus/manualr.pdf>.

О. М. Колодізєв,
завідувач кафедри банківської справи,
доктор економічних наук, професор
*Харківський національний економічний університет імені
Семена Кузнеця*
І. В. Плєскул,
аспірант кафедри банківської справи
*Харківський національний економічний університет імені
Семена Кузнеця*

ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ З ОЦІНКИ РИЗИКОВАНOSTІ ОПЕРАЦІЙ КЛІЄНТІВ БАНКУ

Для будь-якої фінансової установи важливою складовою ефективного управління ризиками є визначення того, чи можна довіряти потенційному клієнту. Правило “Знай свого клієнта” (“Know your client”) має важливе значення на початку взаємодії між клієнтом та посередником, яке полягає у реалізації процедур щодо встановлення основних фактів про кожного клієнта перед тим, як проводити будь-які операції та гарантувати, що фінансова установа володіє інформацією про фінансовий стан та визначення рівня ризику своїх клієнтів. Банки та компанії всіх розмірів стали великими прихильниками KYC банківські